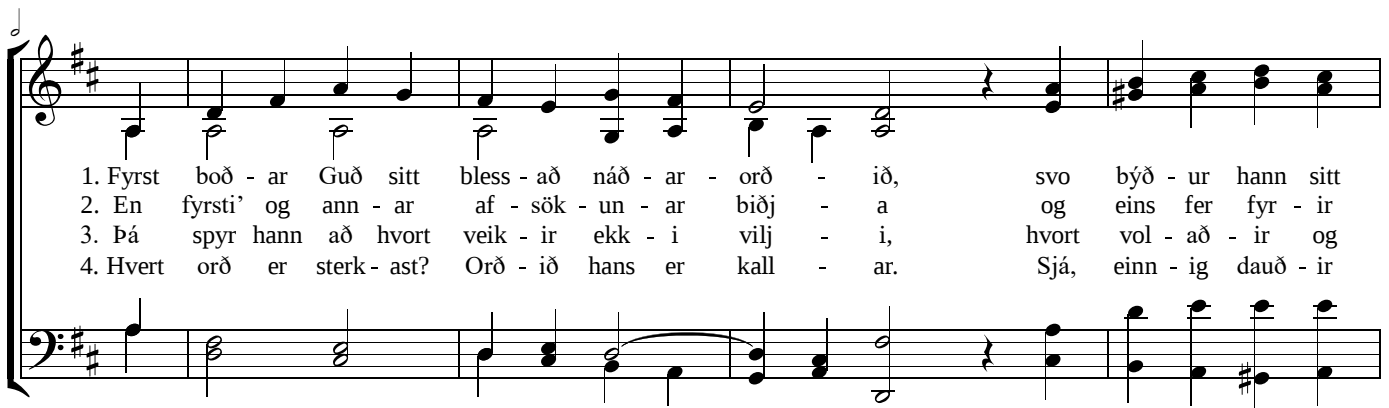


178

Fyrst boðar Guð



1. Fyrst boð - ar Guð sitt bless - að náð - ar - orð - ið, svo býð - ur hann sitt
 2. En fyrsti' og ann - ar af - sök - un - ar biðj - a og eins fer fyr - ir
 3. Þá spyr hann að hvort veik - ir ekk - i vilj - i, hvort vol - að - ir og
 4. Hvert orð er sterk - ast? Orð - ið hans er kall - ar. Sjá, einn - ig dauð - ir



rík - a kær - leiks - borð - ið og send - ir eink - a - son sinn til að
 boðs - mann - in - um þriðj - a og það er kunn - gjört Herr - a hefð - ar -
 blind - ir ekk - i skilj - i, þá býð - ur hann þeim bjarg - ar - lausu' og
 gang - a lífs til hall - ar, þeir koma' í hóp - um heim - ur - inn sem



kall - a til sinn - ar kvöld - mál - tíð - ar all - a, all - a.
 rík - um að heims - ins börn ei sinn - i boð - skap slík - um.
 snauð - u, þeim breysk - u, særð - u, fölln - u, týndu' og dauð - u.
 smá - ir, en Herr - ann seg - ir: „Þeir eru' enn of fá - ir.“

5 Hann býður enn þá: „Farið, laðið, leiðið
 og leitið, kallið, biðjið, þrýstið, neyðið,
 mitt kærleiks djúp á himins víðar hallir,
 í húsi mínu rúmast allir – allir.“

6. Fyrst kallar Guð en bregðist þú því boði,
 þá biður Guð og þó að hvorugt stoði,
 þá þrýstir Guð og það er síðsta orðið,
 ef því er neitað, hræðstu sálar morðið!

7. Ó, Drottinn, þú sem býður, biður, neyðir,
 ég blindur er en sonur þinn mig leiðir
 frá synd og hættum gegnum dauðans dalinn
 í dýrðar þinnar fagra gleðisalinn.